

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

27 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Barbaroș Mihail în numele inculpaților, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-i pe

Nadolinii Roman xxxxx.

Nadolinii Artiom xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 30.05.2017 - 13.02.2019

2. instanța de apel: 18.03.2019 – 27.12.2019

3. instanța de recurs: 04.02.2020 – 27.05.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Edineț, sediul Ocnița din 13 februarie 2019, au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

Nadolinii Roman în baza:

- art.152 alin.(1) Cod penal, pedeapsa sub formă închisoare pe un termen de 1 an;
- art.164 alin.(2) lit.e) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani.

În conformitate cu prevederile art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, lui Nadolinii Roman Oleg i-a fost stabilită prin cumul parțial al pedepselor aplicate, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani și 8 (opt) luni.

Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei aplicată lui Nadolinii R. s-a suspendat condiționat pe un termen de probă de 4 (patru) ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune, îndreptățind prin comportare exemplară încrederea ce i s-a acordat, obligându-l să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

Nadolinii Artiom, în baza:

- în baza art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani;

- în baza 264¹ alin. (3) Cod penal, pedeapsa sub formă de 140 ore de muncă neremunerată în folosul comunității,

- în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, pedeapsa sub formă de 120 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni lui Nadolinii Artiom i-a fost stabilită prin cumul parțial al pedepselor aplicate, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani și 200 (două sute) ore de muncă neremunerată în folosul comunității, care urmează a fi executate separat.

Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei sub formă de închisoare aplicată lui Nadolinii Artiom s-a suspendat condiționat pe un termen de probă de 4 (patru) ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune, îndreptățind prin comportare exemplară încrederea ce i s-a acordat, obligându-l să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

A fost respinsă ca neîntemeiată pretenția procurorului Liliana Moraru privind încasarea de la inculpatul Nadolinii Roman în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 211 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că la 26.09.2016 aproximativ pe la orele 21:30 Nadolinii Roman, împreună cu fratele său Nadolinii Artiom s-au dus la domiciliul lui Zabolotnii Oleg, situat în xxxxx, pentru a discuta cu Predcenco Ion. Acolo, pe fondalul relațiilor ostile deja existente, pe rând, i-au aplicat lovituri în regiunea capului. Apoi, prin aplicarea violenței fizice, l-au urcat forțat pe Predcenco Ion în portbagajul automobilului de model "Mercedes" care-i aparține lui Nadolinii Artiom și l-au transportat la domiciliu timp de 15 minute, privându-l astfel de libertate. Acolo, Nadolinii Roman i-a aplicat o lovitură puternică cu piciorul, în regiunea toracelui.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr.200-D din 20.10.2016 la Predcenco Ivan, s-a depistat vătămare corporală medie cu dereglarea sănătății de lungă durată, producerea lor de la cădere de pe suport propriu se exclude.

Nadolinii Artiom, dispunând de permis de conducere xxxxx, pentru categoriile de vehicule B, CI, la data de 25 mai 2017, în jurul orei 19:30, conducea neregulamentar prin or. Otaci, r-1 Ocnița, vehiculul de model Mercedes E 240, cu n/î xxxxx, parcându-l neregulamentar pe str. Libertății la intersecția cu str. Gogol. La momentul parcării, de el s-au apropiat colaboratorii de poliție a serviciului 902 a sectorului de poliție nr. 2 Otaci al IP Ocnița, unde în timpul discuției Nadolinii Artiom a fost bănuit în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică. La 25.05.2017, orele 23:38 fiind la IMSP SR Ocnița lui Nadolinii Artiom i-a fost propus de a trece testarea alcoolscopică și examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, la ce Nadolinii Artiom a refuzat, fapt confirmat prin procesul-verbal nr. 119 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei.

Tot, Nadolinii Artiom, la aceeași dată - 25.05.2017 orele 19:30, după ce a condus vehiculul de model Mercedes E 240, cu xxxxx în or. Otaci, r-1 Ocnița și fiind stopat colaboratorii de poliție a serviciului 902 a sectorului de poliție nr. 2 Otaci al IP Ocnița - inspectorul principal A. Pătrănică și șoferul S. Iarovoi, i-a fost cerut de către ultimii de a prezenta actele pentru verificare. Nadolinii Artiom încalcând grosolan ordinea publică, exprimând un cinism și o obraznicie deosebită, a refuzat de a prezenta actele pentru verificare, exprimându-se cu cuvinte necenzurate în adresa colaboratorilor de poliție și încercând de a părăsi cu automobilul locul stopării. Colaboratorii poliției reacționând prompt, au reușit de a-1 scoate pe ultimul din automobil și luând în considerație comportamentul agresiv al acestuia, i-au aplicat cătușele și l-au urcat în automobilul de serviciu de model Dacia Logan cu n/î xxxxx, pe bancheta din spate. Nadolinii Artiom, continuându-și acțiunile sale criminale, din intenții huliganice cu piciorul a lovit în sticla din spate a automobilului de model Dacia Logan cu n/î xxxxx, astfel deteriorând-o. Pentru a evita deteriorarea automobilului de serviciu, Artiom Nadolinii a fost scos din automobil, totodată ultimul din aceleași intenții, continua să se adreseze cu cuvinte necenzurate în adresa colaboratorilor de poliție și a persoanelor civile din jur, aplicând lovituri colaboratorilor de poliție și opunând rezistență violentă. În acel timp la fața locului a venit echipajul grupei operative și l-au escortat pe Nadolinii Artiom la IP Ocnița în vederea documentării cazului dat.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 213 din 26 mai 2017, la inspectorul principal al IP Ocnița, A. Patranica s-au depistat: excoriațiile liniare a 1/3 inferioare a antebrațului stâng, excoriațiile degetului 2 și 4 la mâna stângă și se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, pe motivul blândeții pedepsei aplicate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, Nadolinii Roman să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii: prevăzută de art.152 alin.(1) Cod penal și să-i aplice pedeapsa cu închisoare pe termen de 1 an, prevăzută de art.164 alin. (2) lit. e) Cod penal și să-i aplice pedeapsa cu închisoare pe termen de 4 ani 6 luni. Conform prevederilor art. 84 din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial a-i stabili pedeapsa cu închisoare pe termen de 5 ani, cu deținerea în penitenciar de tip semiînchis. Nadolinii Artiom să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii:prevăzută de art.164 alin.(2) lit.e) Cod penal și să-i aplice pedeapsa cu închisoare pe termen de 4 ani 6 luni, prevăzută de art.264¹ alin.(3) Cod penal și să-i aplice pedeapsa cu amendă, în mărime de 750 u.c.; prevăzută de art.287 alin.(1) Cod penal și să-i aplice pedeapsa cu amendă în mărime de 500 u.c. Conform prevederilor art. 84 Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial a-i stabili pedeapsa cu amendă în mărime de 1000 u.c. și 4 ani 6 luni închisoare. Pedepsele urmează a fi executate separat potrivit art.84 alin.(3) din Codul penal.

În motivarea apelului a indicat:

- pedepsele aplicate în privința fraților Nadolinii Roman și Nadolinii Artiom

sunt prea blânde;

- la stabilirea pedepsei acuzarea de stat a orientat instanța de judecată la aplicarea unei pedepse mai aspre, deoarece conform art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de gradul prejudiciabil al faptei;

- atât pe parcursul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată, la comiterea infracțiunii incriminate, n-au fost stabilite circumstanțe excepționale legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportare în timpul și după comiterea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei. Prin urmare, aplicarea art.90 din Codul penal este neîntemeiată și ilegală;

- prin acțiunile lor ilegale, frații Nadolinii Roman și Oleg au încălcat ordinea publică, adică relațiile care asigură ambianța liniștită de conviețuire în societate și relațiile sociale privind ocrotirea libertății fizice de deplasare și de acțiune a persoanei în conformitate cu voința proprie. Gradul prejudiciabil al infracțiunilor comise de frații Nadolinii Roman și Artiom este unul major și altă pedeapsă decât pedeapsa cu închisoarea nu-și va atinge scopul de reeducare;

- în privința lui Nadolinii Roman și Nadolinii Artiom este necesar să fie aplicată pedeapsa corespunzătoare infracțiunilor pe care le-au comis.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 noiembrie 2019, a fost admis apelul declarat, fiind casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Nadolinii R. a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin.(1) Cod penal, la 1 (un) an închisoare; art.164 alin.(2) lit.e) Cod penal - 4 (patru) ani și 6 (șase) luni închisoare. În temeiul art.84 alin.(1) și (3) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor a fost stabilită lui Nadolinii R. pedeapsa definitivă de 5 (cinci) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Nadolinii Artiom a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 164 alin.(2) lit.e) Cod penal, la 4 (patru) ani și 6 (șase) luni închisoare; art. 264¹ alin.(3) Cod penal, la amendă în mărime de 750 unități convenționale; art. 287 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale. În temeiul art.84 alin.(1) și (3) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor a fost stabilită lui Nadolinii Artiom pedeapsa definitivă de 4 (patru) ani și 6 (șase) luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 1000 unități convenționale ce constituie 50 000 lei- pedepsele urmând a fi executate separat. În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, instanța de fond, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Nadolinii R., acțiunile lui fiind corect calificate de către instanța de fond, după indicii - *“vătămarea corporală medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a*

sănătății”, fapte ce pe deplin se încadrează în prevederile art.152 alin.(1) Cod penal, și „răpirea unei persoane, comisă de două sau mai multe persoane” fapte ce pe deplin se încadrează în prevederile art.164 alin.(2) lit.e) Cod penal.

În viziunea instanței de apel, instanța de fond corect a stabilit vinovăția inculpatului Nadolinii Artiom, acțiunile lui fiind corect calificate de către instanța de fond, după indicii - *“refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical”*, fapte ce pe deplin se încadrează în prevederile art.264¹ alin.(3) Cod penal: „răpirea unei persoane, comisă de două sau mai multe persoane” fapte ce pe deplin se încadrează în prevederile art.164 alin.(2) lit.e) Cod penal și *„huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită”*, fapte ce pe deplin se încadrează în prevederile art.287 alin.(1) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a considerat că, instanța de fond greșit și-a motivat soluția de individualizare a executării pedepsei în privința inculpaților și nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, susținând o poziție eronată în ce privește aplicarea față de inculpați a dispoziției art. 90 Cod penal.

Prin urmare, în afară de motivele ce au servit temei pentru stabilirea pedepsei principale, instanța urma să dea o motivare suplimentară, din care considerente a concluzionat că inculpații nu este rațional să execute real termenul pedepsei stabilite.

Instanța de apel a considerat că, instanța de fond a omis să se expună argumentat asupra necesității aplicării față de Nadolinii Roman și Nadolinii Artiom a unei pedepse cu suspendarea condiționată a acesteia.

Astfel, instanța de apel a apreciat, că modalitatea de executare aleasă în privința lui Nadolinii Roman și Nadolinii Artiom nu este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta comisă și urmările grave produse și comportamentul inculpaților pe parcursul comiterii faptelor prejudiciabile, care a fost unul cinic, obraznic și sfidător față de normele morale.

Mai mult, instanța de apel a specificat că, așa cum rezultă din textul sentinței instanței de fond, aceasta și-a motivat dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate inculpaților menționând, că aceștia se pot corija fără a executa real pedeapsa închisorii, ceea ce se consideră de către instanța de apel drept o concluzie eronată, care nu poate fi menținută.

În prezenta cauză, instanța de apel a găsit întemeiate motivele apelului declarat de partea acuzării constatând, că concluzia instanței inferioare precum că corijarea inculpaților este posibilă prin aplicarea prevederii art. 90 Cod penal - suspendarea condiționată a pedepsei este greșită, neîntemeiată și din aceste motive o va exclude, dispunând tot odată și înăsprirea pedepsei stabilite inculpaților din motivele expuse supra.

Prin urmare, rejudecând cauza, instanța de apel a conchis că, în privința lui Nadolinii Roman, care a fost condamnat în baza art.152 alin.(1) Cod penal și art.164 alin.(2) lit.e) Cod penal și Nadolinii Artiom, care a fost condamnat în baza art.164 alin.(2) lit.e) Cod penal, 264¹ alin. (3) Cod penal și art. 287 alin.(1) Cod penal urmează a i se stabili executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, întrucât în cauza dată nu este rațional de a fi aplicată condamnarea inculpaților cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și dat fiind, că nominalizații se învinuiesc în comiterea unei infracțiuni grave, două mai puțin grave și una ușoară, legate de vătămarea corporală medie, răpirea unei persoane, conducerea mijlocului în stare de ebrietate, refuzul de testarea alcoolscoptică și huliganismul ce constituie un pericol social sporit pentru cetățeni și sfidează normele morale într-o societate democratică.

În acest mod, suspendarea condiționată a executării pedepsei se arată a fi o problemă privind executarea pedepsei dat fiind faptul, că obiectul suspendării este executarea pedepsei. Astfel, se suspendă executarea pedepsei și nu aplicarea pedepsei.

Din considerentele menționate, instanța de apel a considerat că excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, în raport cu soluția prevăzută la art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală care stipulează, că judecând apelul instanța admite apelul, casează hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar declarat de către avocatul, Barbaroș M. în numele inculpaților, care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului ordinar invocă:

- instanța de apel nu a îndeplinit cerințele art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală;

- instanța în ordine de apel nu a ținut cont nici de starea materială a condamnatului Nadolinii Artiom și nici în condițiile legii nu l-a întrebat pe ultimul dacă are posibilitatea materială de-a executa o astfel de sentință penală;

- instanța de recurs urmează a verifica legalitatea deciziei instanței de apel atât sub aspectul legalității deciziei adoptate la data de 27.11.2019, cât și sub aspectul blândeții/severității pedepselor aplicate ambilor condamnați care, până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță, ambii condamnați, prin înscris autentic, au solicitat judecarea cauzei conform procedurii simplificate prevăzute de art.364¹ alin.(1) Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le-au recunoscut integral, totodată, mărturisind faptele, cât și încadrarea juridică a acestora, așa cum au fost menționate în rechizitoriu, fapt pentru care instanța de fond le-a și acordat încă o șansă la socializarea ultimilor pentru încrederea acordată, stare de fapt neglijată și disproporționat interpretată de către instanța în ordine de apel;

- instanța în ordine de apel la adoptarea hotărârii contestate prin prezentul recurs, nu a ținut cont de: determinarea criteriului de clasificare a principiilor răspunderii penale față de ambii condamnați, în primul rând de, principiul

legalității, principiul personalității, principiul egalității, umanismului legii penale;

- în al doilea rând, la nivelul structurării intime și a particularizării răspunderii penale își exercită acțiunea de caracter al principiilor instituționale: principiul coercitivității răspunderii penale, principiul unicității temeiului răspunderii penale, principiul autonomiei și irepetabilității răspunderii penale, principiul obligativității răspunderii penale, principiul prescriptibilității și principiul individualizării răspunderii penale;

- fără a ține cont și de drepturile condamnaților, a ocrotirii ființei umane în contextul respectării tuturor drepturilor pe care aceasta le are consfințite atât prin legislația internă, cât și prin tratate și convenții internaționale, atunci când, omul, ca valoare supremă, chiar și atunci când acesta ajunge să fie infractor, atunci când, executarea pedepsei, care trebuie să nu cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească persoana condamnatului, în general toate aceste măsuri pot fi încadrate într-o sintagmă, și anume îmblânzirea aplicării pedepselor aplicate penale;

- instanța în ordine de apel în nici un mod nu și-a motivat decizia adoptată la data de 27.11.2019, făcând abstracție de la prevederile legii și anume când, sentința trebuie să fie legală, în conformitate cu prevederile art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În drept, recursul declarat este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 4), 10), 16) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând de a decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept la aplicarea pedepsei inculpaților, argumentându-și suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite inculpaților, ținându-se cont de principiile generale de aplicare a pedepsei și criteriile generale de individualizare a acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei ce atenuază răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

8. *Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.*

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Recurentul invocă drept temeiuri pentru recurs pct.4), 10), 16) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală și anume că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când judecata a avut loc fără participarea procurorului, inculpatului, precum și a apărătorului, interpretului și traducătorului, când participarea lor era obligatorie potrivit legii; *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; norma de*

drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către curtea Supremă de Justiție.

Din textul recursului, Colegiul penal atestă că, autorul nu contestă starea de fapt stabilită de către instanțele de fond și nici încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților, totodată indică drept temeiuri pentru recurs și pct. 4), 16) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, însă nu își motivează recursul cu referire la aceste temeiuri, doar indicându-le, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte, totodată se atestă că recurentul critică decizia privind stabilirea pedepsei prea aspre inculpaților.

Instanța de recurs consideră, că temeiul de casare invocat și prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu este nincident în cauza dată, iar instanța de apel și-a motivat decizia, în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la admiterea apelului declarat de procuror, acordând deplină eficiență și prevederilor art. 61 și 75, 78 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpaților, stabilită lui Nadolinîi R. conform sancțiunii articolelor 152 alin.(1), 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, și lui Nadolinîi A., conform sancțiunilor art. 164 alin. (2) lit. e), 264¹ alin. (3), 287 alin. (1) Cod penal, ținând cont și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, din care considerent instanța de recurs respinge argumentul recurentului precum că, în speță au fost încălcate prevederile art. 414 Cod de procedură penală.

Prin urmare, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

De asemenea, Colegiul penal evidențiază, că inculpații au recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, prin urmare prima instanță a admis această solicitare și a examinat cauza în procedura simplificată în corespundere cu prevederile legale.

În continuare, la aplicarea pedepsei inculpaților în privința căruia a fost admisă procedura simplificată de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța urmează să ia în considerare atât prevederile din alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, cât și prevederile art. 75-88 din Cod penal care reglementează modalitatea individualizării pedepselor persoanelor condamnate.

În acest context, conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitate infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere, beneficiază de reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Din motiv că, legiuitorul nu a concretizat din care limite urmează a fi redusă pedeapsa – din limita maximă sau minimă, prevăzută în sancțiune, analizând sintagma „*limitelor de pedeapsă prevăzută de lege*”, a fost dedus că legiuitorul a avut în vedere că pedeapsa, în cazul în care este închisoarea, se reduce cu o treime din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, stabilindu-se noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului.

În prezenta cauză supusă judecării, instanța de recurs reține că, sancțiunea în baza căruia au fost condamnați: **inculpatul Nadolinîi R.**, la momentul săvârșirii infracțiunilor prevedea, conform art. 152 alin. (1) Cod penal, pedeapsă cu închisoare pînă la 5 ani, iar conform art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, pedeapsă cu închisoare de la 6 la 10 ani; **inculpatul Nadolinîi A.**, la momentul săvârșirii infracțiunilor prevedea, conform art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, pedeapsă cu închisoare de la 6 la 10 ani, conform art. 264¹ alin. (3) Cod penal, pedeapsă cu amendă în mărime de la 900 la 1000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport de la 3 la 5 ani, conform art. 287 alin. (1) Cod penal, pedeapsă cu amendă de la 550 unități convenționale la 1050 unități convenționale.

În prezenta cauză penală, Colegiul penal reține, instanța de apel a ținut cont de faptul că, infracțiunile săvârșite de Nadolinîi R. fac parte din categoria celor mai puțin grave și grave, iar cele săvârșite de Nadolinîi A. fac parte din categoria celor ușoare, mai puțin grave și grave, inculpații au recunoscut vina și s-au căit sincer, iar circumstanțe agravante stabilite de art. 77 din Codul penal, în privința inculpaților nu s-au reținut, se caracterizează pozitiv la locul de trai, nu sunt angajați în câmpul muncii.

Conform art.78 alin. (1) Cod penal, în cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii, pedeapsa principală se reduce sau se schimbă după cum urmează: a) dacă minimul pedepsei cu închisoare prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod este mai mic de 10 ani, pedeapsa poate fi redusă pînă la acest minim. La literele a) și b) alin. (1) art. 78 Cod

penal, se omite caracterul obligatoriu atenuării pedepsei principale, și se stabilește doar dreptul instanței de judecată de a reduce pedeapsa.

Astfel, Colegiul penal atestă, că instanța de apel, just la stabilirea pedepsei inculpaților a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, menționate și în cererea de recurs, au redus pedepsele sub formă de închisoare și amendă, pînă la limita minimă, sau mai aproape de limita minimă prevăzută de lege, fiind prerogativa acestuia de a stabili, cât de aproape de limita de jos trebuie să fie redusă pedeapsa.

Mai mult ca atât, referitor la aceea, că instanța de apel nu a ținut cont de starea materială a inculpatului Nadolinii A., nu l-a întrebat dacă are posibilitatea materială de a executa o astfel de sentință, Colegiul penal menționează că, instanța de apel a aplicat inculpatului Nadolinii A. conform art. 264¹ alin. (3), art. 287 alin. (1) Cod penal, pedeapsă sub formă de amendă, care este cea mai blândă categorie de pedeapsă, ținând cont și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, mai aproape de limita minimă, totodată această instanță nefiind obligată să-i aplice inculpatului limita minimă a pedepsei prevăzute cu amendă. La fel, instanța de recurs consideră că, pentru săvârșirea infracțiunilor imputate prin rechizitoriu inculpaților, prin aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, pedeapsa a fost stabilită acestora, mai aproape de limita minimă prevăzută de pedeapsa respectivă a infracțiunilor imputate –inculpatului Nadolinii A. - 4 ani 6 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 1000 unități convenționale, iar inculpatului Nadolinii R. – 5 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, luînd în considerație numărul infracțiunilor, gravitatea acestora și persoana celor vinovați. În viziunea Colegiului penal, instanța de apel cumulând parțial pedepsele, a aplicat inculpaților o pedeapsă definitivă echitabilă, ce se încadrează în limitele prevăzute de lege și rigorile stipulate de alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală.

Așadar, Colegiul penal statuează că, categoriile pedepselor, termenul acestora stabilite inculpaților, de către instanța de apel și modalitatea de executare a acestora, a fost individualizată corect și în așa fel încât persoana vinovată să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, iar aplicarea unei pedepse mai blânde, poate încuraja pe viitor săvârșirea altor infracțiuni.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține, că instanța de apel corect a constatat, că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva motive ce ar conluciona că, nu este rațional ca inculpații să nu execute pedeapsa cu închisoare, prevăzută de lege, astfel pedeapsa cu închisoare stabilită, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, lui Nadolinii R. pentru infracțiunile prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. e), 152 alin. (1) Cod penal și lui Nadolinii A. pentru infracțiunea prevăzută de art. 164 alin. (2) lit. e) Cod penal, nu-și va atinge scopul de corectare a inculpaților.

La fel, Colegiul penal relevă, că conform alin. (1) al art. 90 Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de*

judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Deci, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecării, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În contextul dat, instanța de recurs, totuși precizează, că prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor alin. (1) art. 90 Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

Ținând cont însă, de prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal consideră întemeiate considerentele instanței de apel că, în prezenta cauză, nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, deoarece pedeapsa reală de privare de libertate va fi efectivă pentru reeducarea și corijarea inculpaților, va restabili drepturile lezate în urma comiterii infracțiunilor, pedeapsă echitabilă faptelor infracționale săvârșite și în corespundere cu împrejurările cauzei. Totodată, instanța de apel just a conchis că, modalitatea de executare a pedepsei aleasă de către prima instanță, în privința inculpaților, nu este în acord cu principiul proporționalității, având în vedere faptele comise, urmările grave produse, comportamentul inculpaților pe parcursul comiterii faptelor prejudiciabile, care a fost unul cinic, obraznic și sfidător față de normele morale, din care considerent Colegiul penal atestă că, critica avocatului, precum că instanța de apel a neglijat faptul acordării încă o șansă la socializarea inculpaților, nu poate fi reținută, or inculpații au fost trimiși în judecată pentru săvârșirea a două și trei infracțiuni care fac parte din diferite capitole ale Codului penal, ținând cont de comportamentul acestora în timpul comiterii infracțiunilor, în circumstanțele menționate.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că, instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a casat sentința și a pronunțat o hotărâre nouă, prin care a aplicat inculpaților conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor, pedepsele definitive menționate, urmare a circumstanțelor expuse mai sus, din care considerent, instanța

de recurs respinge ca neîntemeiate afirmațiile avocatului, precum că instanța de apel a numit inculpaților o pedeapsă neechitabilă și fără a ține cont de principiile răspunderii penale.

Prin urmare, Colegiul penal statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept la care face referire recurentul, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpaților a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Barbaroș Mihail în numele inculpaților, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-i pe **Nadolinii Roman xxxxx** și **Nadolinii Artiom xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 09 iulie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie